

Sygn. akt II KK 323/12

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Anna Janczak

w sprawie **K. K.**

skazanego z art. 292 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

w dniu 12 grudnia 2012 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

(od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego

z dnia 21 września 2012 r.,

**uchyla wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze
łącznej grzywny (pkt III) i sprawę w tym zakresie przekazuje
do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
P.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wyrokiem nakazowym z dnia 21 września 2012 r., uznał K. K. za winnego, tego że:

I. nieustalonego dnia w okresie pomiędzy 17 września 2011 r. a 6 lipca 2012 r. w miejscowości J. nabył laptop o wartości około 2500 zł, pochodzący z przestępstwa na szkodę M. N., co do którego na podstawie okoliczności nabycia

powinien i mógł przypuszczać, iż pochodzi on z czynu zabronionego, tj. czynu z art. 292 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 292 § 1 k.k. wymierzył mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł;

II. nieustalonego dnia w okresie pomiędzy 2 października 2011 r., a 6 lipca 2012 r. w miejscowości J. nabył telefon marki HTC Desire o wartości około 2000 zł, pochodzący z przestępstwa na szkodę Polskiej Agencji Ochrony S.A., co do którego na podstawie okoliczności nabycia powinien i mógł przypuszczać, iż pochodzi on z czynu zabronionego, tj. czynu z art. 292 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 292 § 1 k.k. wymierzył mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 10 zł;

III. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzone w pkt I i II kary połączył i wymierzył oskarżonemu karę łączną 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych (pkt III);

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 6 lipca 2012 r., określając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

V. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 240 (dwieście czterdzieści) złotych kosztów sądowych.

Wyrok ten, wobec niezłożenia sprzeciwu, uprawomocnił się w dniu 13 października 2012 r. (k. 51).

Opisane orzeczenie zaskarżone zostało na korzyść skazanego, w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze, kasacją Prokuratora Generalnego, który zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 502 § 1 k.p.k., polegające na orzeczeniu wobec skazanego w postępowaniu nakazowym kary łącznej grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, w sytuacji, gdy przepis ten przewiduje możliwość wymierzenia kary grzywny w wysokości do 100 stawek dziennych. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna, bowiem wyrok nakazowy Sądu Rejonowego zapadł z rażącym naruszeniem prawa procesowego. Zgodnie z treścią art. 502 § 1 k.p.k. w postępowaniu nakazowym można orzec m.in. karę

grzywny w wysokości do 100 stawek dziennych. Niezastosowanie się do ograniczenia wskazanego w tym przepisie co do wysokości grzywny w postępowaniu nakazowym i skazanie oskarżonego na tę karę w liczbie stawek wyższej niż wskazana w art. 502 § 1 k.p.k., stanowi rażące naruszenie powołanego przepisu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2012 r., sygn. II KK 332/11, Prok. i Pr – wkł. 2012, nr 6, poz. 10). Tymczasem Sąd Rejonowy wymierzył skazanemu K.K. wyrokiem nakazowym karę łączną grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, a więc w wysokości przekraczającej maksymalną dopuszczalną granicę określoną w art. 502 § 1 k.p.k.

Stąd też Sąd Najwyższy uznał kasację Prokuratora Generalnego za oczywiście zasadną, uchylił wyrok Sądu Rejonowego w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej grzywny z pkt III i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania, w trakcie którego Sąd ten będzie zobowiązany do respektowania wskazanego wyżej przepisu prawa procesowego.

Na marginesie należy zauważyć, że bezpośrednio odczytanie określonego w kasacji zakresu zaskarżenia zdaje się wskazywać, iż skarżący kwestionuje całe rozstrzygnięcie o karze, z czym koresponduje wniosek kasacyjny. Jednakże lektura treści podniesionego zarzutu oraz uzasadnienia kasacji jednoznacznie dowodzi, że istota kasacji sprowadza się do kwestionowania prawidłowości rozstrzygnięcia wyłącznie w zakresie kary łącznej – wszak tylko przy wymiarze kary łącznej przekroczona została granica wyznaczona treścią art. 502 § 1 k.p.k. Właściwe odczytanie zakresu zaskarżenia umożliwiło uwzględnienie kasacji w całości w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Oczywiście konsekwencją orzeczenia kasatoryjnego jest utrata mocy rozstrzygnięcia zawartego w pkt IV wyroku, wobec braku kary łącznej, na poczet której należało zaliczyć okres rzeczywistego pozbawienia skazanego wolności.